

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

[illegible]

בבוקי ממונו. שהיו
ממונו, דכתיב כי תלא,
תשמע עממה, שהיו
במון שלו והלכה והלכה
במון של חבורי (קדוש ס.)
ורבים בבוקי גרפו.
לקראו מנעיר בידים (סס).
לומר לך אשו משום
הצניע. דאוריין חן ממון
למרחוק. לומר גופיה
עצדי, הכא נמי יהיה גופיה
עצדי, ופסקא מינה למיבני
בזכרתי דכרסי אס חזק
בה אס (סס).

בנוקיו ממנו, ר' תצא, יסיים' בנזק' גופו, מעבדו, בוקו' כל אשר רבא משמוש חציו. אמר רבא שתינת לר' אמי ר' אבהו הורדה חציו משמוש חציו, טמון באש דפטרי' וכמ"ל שחולקין על ר' הורדה חציו משמחתה לר' רבאנו לומר כגון שהצית אש בחצר ונפל גדר שלחן תחתה החליקה והכלה ואש הווקה בחצר אחת ויכלו חציו בחצר ראשונה, ויכלו חציו נפל הגדר לא יתה האש עורבת באותה החצר, והקשי', איחכא בגלוי פטור חציו ויכלו חציו, וכל שכן על טמון. ופסקי' אמר דאית' ליה משום חציו אית ליה משום ממונו, ובכניה שהיה לו לגרוד רבא וכל תעבור ולא גדר. ואקשי' וזי מאחר דאית' ליה ליה משום חציו אית ליה נמי משום ממונו, ונפלה דריקו דהוה ליה לשמור לגרודו שלא תעבור החליקה כמו שחיב לשמור במצוה שלא תצא ותורו ואזי יצאו החליקה וחיב באש שהוא כממונו. ואמר' איחכא נמי בנייהו ואמר' בנייהו, דחייביב ר' בריה, צנר ירפח שבת בירשט' ר' יוחנן דאמרי' ליה משום חציו אינ' איתא ליה נמי אשר משום חציו חייב ר' בריה' הללו וכל שכן בנזק. אבל חציו לקוש דאמר אשר משום ממונו אמר כל שם ששאונו חייב בנזק שררו אלא לוק בלבד כרביעין ש' למימר דאמר' כל חייב באש אלא לוק נזק בלבד. דת' דאקשי' על חציו לקוש נמי כולוה וחיבתא, ושנינו ואוקי' יוחנן נמי אית ליה משום ממונו, וחלכיה ר' יוחנן, דהרינן שמעתי' ואמר', תנינן בנזקין על שם. ונפלה משלם קון שלם. משלם, בעל הפסל או בעל הגחלת. ונפלה על בעל הכלב מפני שבעל הכלב חתר והוציא, וארדיה הוא לחתור ולא שיהיה כן כדרכו. ואמר' על חציו אלא לא שמו כלל על חציו אלא שמו כלל בעל הגחלת כדאוי חייב בעל חלת. ואוקי' דאכליה בגריד בעל חדרה.